

AZ ÉRTESTŐ

Megjelenik havonta egyszer.

Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Arad, Damjanich-utca 12. szám.

Felelős szerkesztő: WIGDER SAMU, hadbavonult.
A szerkesztésért felelős: KALMÁR NÁNDOR

Kiadó laptulajdonos: WIGDER SAMU.

Katonai előrelátás.

Az egyik hadrakelt sereg parancsnoka a következő napiparancsot közölte katonáival:

„Figyelmeztetem a legénységet, hogy ha valaki önmagán bárminemű nemi bajt észlel úgy azonnal orvosi vizsgálatra jelentkezék. Szigorúan megtiltom, hogy nemi bajban szenvedők közösüljenek. Aki pedig — baját tudva — mégis közösül és ezzel mást megfertőz a katonai büntetőtörvények szerint súlyos testi sértést követ el és 6 hónaptól egy évig terjedő fogsággal büntetetik. Nyilvános mulatóhelyen történő közösüléseknél a kéjnőtől fertőtlenítő szerek kérendők, és ezek használatát mindenkinek saját érdekében ajánlom.

Amikor ezt a parancsot elolvastuk igazán eltelne a hadvezetés előrelátó bölcsessége iránt. Akik ezt a parancsot kiadatták azok jól ismerik a viszonyokat és tudják, hogy a nemi betegségek elterjedésének fő oka: a céltalan és indokolatlan alszemérem. Az emberek azt hiszik, hogy minden betegséggel illik az orvoshoz menni, de nemi baj az tisztára szégyen. Sőt katonáknál az a téves felfogás uralkodott, hogy a nemi bajos katonákra „haragszik“ előjárója.

— Nos hát a közölt napiparancs nyíltan utját vágja a további titkolodásnak és egyenesen kötelességévé teszi a katonáknak, hogy bajukat orvossal kezeltessék. Nem is az egyesek egészsége, hanem a sereg egészségi állapota, de meg a jövő nemzedékért való gondoskodás teszi köte-

lességévé a katonának, hogy bajában az ingyenes, lelkiismeretes orvosi segítséghez forduljon. Katonai egészségügyi intézményeink mai tökéletessége mellett egészen könnyen és mégis alaposan utját lehet állani a nemi betegségek romboló tovaterjedésének s éppen ezért a katonának kötelessége magát gyógykezeltetni.

— Egészen meglep a parancs szokatlan erélye és az a helyes jogi meghatározás, melyet a polgári elem előtt talán ismeretlen testi sértés ügyében tesz. Aki mást tudva megfertőz súlyos testi sértést követ el és pedig minden esetben, a hol a közösülés és a fertőzés között okozati összefüggés mutatkozik. A katonaság úgy látszik szigorúan értelmezi és ugyanígy akarja a törvényt végrehajtani, ami minden tekintetben dicséretreméltó dolog. Bizonyos az is, hogy ennek a szigorúnak meg lesz a maga hatása, mert a katonák nem fogják restelni magukat, az orvosok pedig örömmel fognak segédkezet nyújtani nekik, már csak azért is, mert az időben jött orvosi kezelés a baj elharapozását és elterjedését is gátolja.

A milyen örömmel olvastuk a katonaság előrelátó intézkedését annyira kívánatosnak és szükségesnek látjuk, hogy a polgári hatóság is hasonló erélylyel lépjen fel. Nem a bordélyházak megrendszabályozásával, nem is az amugy is tulzott egészségügyi vizsgálatokkal, hanem a fertőzés lehetőségének csökkentésével lehetne sikert elérni. Hiába védekezünk mi, hiába minden szí-

gor, ha a beteg fiatalember lejön, közöszül és ezáltal a leányt megfertőzi. A kéjné nem veszi észre azonnal baját s mire az orvos megállapítja: ki tudja, hogy a leánnyal együtt hány ember kapta meg? Ez ellen csak hatósági szigorú intézkedéssel, büntetőjogi következményekkel való fenyegetéssel lehetne küzdeni.

Kérdeni fogják mint lehetne ilyen rendelkezést végrehajtani? Nos hát egyszerűen. A kivételes törvények alapján írassa ki a hatóság minden üzletben, minden szobán azt, amit a katonaság napiparancsban közölt. Akkor a beteg férfiak mégis csak gondolkodóba esnek egy kicsit és vigyázni fognak. Állítsanak fel városszerte ingyen rendelőkét nemi betegek számára, lássák el tanácsosai, gyógyszerrel. Akkor van remény, hogy idejekorán gátat vetünk a betegségek elterjedésének és annak, hogy egy beteg esetleg sok sok embertársát nyomorulttá és beteggé tehesse.

Az utcai leány.

Irta: **Odri Vilmos.**

Amíg a prostitúció tárgyi szempontból sok esetben volt napirendszerűen megvitatva, addig a prostituált személyi kérdése közkeresetségi, közbiztonsági okokkal a függő dolgok sorozatában maradt megvitatlanul. Pedig erkölcsrendészetünknek terhére nem csekély feladatot ró a prostituált ügyében valló sok intézkedés, éppen azért a legfontosabb kérdéseknek egyikét képezi a prostituált, utcai leány is, a ki nem éppen szociális, hanem közkeresetségi és közbiztonsági okoknál fogva teszi szükségessé a prostitúció rendezését.

A nagyokat, a felnőtt embereket féltik az erkölcsi mértékeltől, a mi természetesen, páratlanul komikus valami. A legérdekesebb ezzel szemben az, hogy a hibás rendszerből kinövő erkölcsi bacilusoktól nem féltik a kicsinyeket, a jövő nemzedéket, a gyermekeket.

Az utcai leány az erkölcsi bacilusokat sajátágainál fogva magával hordozza s azokkal különös tulajdonságai által fertőzi meg a hozzá közelben levőket, anélkül, hogy vele esetleg közvetlen érintkezésben is lennének. Az utcai leány viszonya a pros-

titúcióval annyiban nyilvánul meg, hogy bárcával van ellátva és a rendőrorvosi vizsgálatra van kötelezve. Tehát nem titkos prostituált, a ki a testi egészségnek, a nemiéletnek a veszélyeztetője, de az utcai leány a közkeresetségi minden esetben, a közbiztonságnak pedig sok tekintetben a veszélyeztetője.

Bár nem látom szükségesnek, hogy ezen állításaimat érvekkel bizonyítsam, azonban az alábbiakban az elfogultakra való tekintettel mégis illusztrálok, hogy annak az álláspontnak a helyessége jusson döntően kifejezésre, mely kizárólag a bordélyrendszer fennállása és a bárcarendszer eltörlése mellett nyilvánul meg.

Az utcai leányok vendégfogadó szobái akár földszintes, akár emeletes bérházakban van, a hol gyermekekkel bíró polgári lakosok is bérelnek lakást. Például, tudvalevő, hogy Budapesten legalább is a háború előtt, meglehetősen nagy lakásinség uralkodott a mi valószínű, hogy közvetlen a háború után a lakásügy nem fog kedvező viszonyok közé jutni. Ez magában véve is egy kényszerítő ok arra, hogy a lakáskereső kénytelen gyermekeivel olyan házba költözni, a melyben utcai leányok is laknak és ezek a kapu aljában vagy a kapu előtt, az utcán tartózkodnak és illetlen modorokkal a szeméretlenségnek legundorítóbb dolgait tanúsítják, a mikkel megbotrányoztató módon vonják magukra a figyelmet.

Bizonyos, hogy kulturális hatással a bérházakban lakó polgárok vagy munkások gyermekeire nem lehet az utcai leány viselkedése vagy az a magatartása, a mi különben eszköz gyanánt szolgál neki létfontartása céljából. De nem is szükséges csupán csak erre a példára hivatkoznom, hanem nézzük ezeket a fonnyadt virágokat a főutakon vagy a fürdők előtt. Hiszen el nem tudunk menni mellettük anélkül, hogy észrevételünk róluk ne legyen. A trágár szójárásukkal valósággal sértik az utcánjáró jobb érzelmű embereket, a mi ellen persze nem nyújthat védelmet semmi, mert hiszen ezek az utcai leányok rendőrhatósággal ngedélyezett prostituáltak, a kiknek a rendőrhatóság a bárcajegy alapján biztosít jogokat s így a futórbárca szerint grasszállhatnak a főutakon vagy akár a forgalmasabb mellékutcákban és rombolják a kapu aljában vagy a kapu előtt az erkölcsöket. Ezt sajnos, a ma meglevő rendszer miatt el muszáj szenvedni.

Nem tartozik a ritka esetekhez az sem, hogy valaki valamely utcai leánynak esik áldozatául. Többnyire a vidéki emberek közül történik meg az, hogy egy utcai leánnyal tölti el a pásztorórákat a kéjélvezni vágyó ur valamelyik szállodában. Itt persze, az adott körülmények szerint, az alkalmat használja fel az utcai leány és tolvaj ügyességével lopja el a vidéki uram néhány száz vagy ezer koronáját. Néha megtörténik, hogy a károsult megteszi a feljelentést s az adott személyi adatok alapján vagy a rendőrségen őrizett fénykép után letartóztatják a leányt, de már a pénz kárbaveszett. Azonban van eset arra is, hogy a károsult nem meri a feljelentést megtenni azért, mert tart attól az esetleges következménytől, hogy családja előtt a legintimebb, legdiszkrétebb ügye fotografikusan derülne fel.

Az eddig is felhozottak észszerűen elfogadható igazságokat tartalmaznak s bizonyos, hogy azok nem egy fantasztika képzelmi világában, hanem az életben, a valóságban vannak meg.

Az az új rendszabály, mely a zárórára vonatkozik semmiesetre sincsen hatással arra az erkölcsre, mely az éjjeli kávéházakban divik; persze azokban, a melyekben az utcai leányok tartózkodnak. Legfeljebb az új rendszabály csak azt eredményezte, hogy a dözsölés a kicsapongás az erkölestelen élet lett a legnyilvánosabb közhelyeken korlátozással megszorítva. Szóval: a mi előbb kivilágos kiviradtig volt szabad, az most csak éjjeli egy óráig van megengedve. Tehát csak az idő változott, de minden maradt a régiben.

A záróra után azonban, az utcai leányok, a mit nem végezhetek a kávéházban, azt folytatják az utcán, az éjszaka halotti csendjének felháborítására.

Mindig óhajtottuk a nyugati kulturát. Igaz, hogy a Nyugatnak is megvannak a hiányosságai és a nyugati kultúra is tart magaután kívánni valót sok-sok tekintetben. De itt az abszolút kultúra érdekében és értelmében szólok. A prostitúció soha az életben kiirtható nem lesz. Még a történelmi fejlődés alapján sem fog megsemmisülni. Nem hiszem, hogy Morius Tamásnak álma, utopiája sok száz vagy ezer év múlva a gyakorlati életben megvalósulna, holott az ő utopiájában a prostitúció nem csak létjogosultsággal nem bír, de nem az nem is létezik. Azt a szociálista államot, mely akár afejlődés utján vagy forra-

dalmi átalakulással jöjjön is létre sem hiszem, hogy bekövetkezzen. Abban az új államban, abban az új szociálista társadalomban sem létezne prostitúció. A Morus Tamás féle utopia, a szociálista végcélokat jelentő törekvések a jövő zenéjét képezik, a melyeknek hangjai fenségesen tetszők s nem is csoda, ha azt az eszményien szép ideálistmust sok-sok ezren rajongóan követik sajnos, meddő törekvéssel. A társadalmi és gazdasági átalakulás természetesen, a jövőben új rendszereket fog teremteni, de az emberi ösztönt az érzelmeken kívül álló állapotok nem fogják megváltoztatni.

A prostitúciónak történelmi multja van, sőt annak jövője is lesz mindig. Ha a prostitúciót az eddig alkalmazott s az ehhez hasonló rendszabályokkal fogják ellátni, úgy csak a béklyokat, a bilincseket fogják szaporítani, de állapotán társadalmi és erkölcsi szempontokból kedvező eredményeket nem fognak elérni. A prostitúció társadalmi és gazdasági berendezkedésünknek nélkülözhetetlen szüksége. A prostitúción változtatni lehet, sőt azon általánosságban változtatni kell. Meg kell szüntetni a bárcarendszert s prostitúciót ki kell irtani a bérházakból s meg kell tisztítani az utcákat, az utakat, a kapukat és kapualjakat a prostituáltaktól. Ezzel szemben, bár ha numerus klauzussal is, de terjesszék ki valamivel jobban a bordélyrendszert, mert a hatósági ellenőrzés szempontjából is ez a legtökéletesebb formája és lényege a prostitúciónak.

A bordélyrendszer egyébként a nemiségnek nem veszélyeztetője, a mit az orvosok hetenkénti gyakori vizsgálata is igazol. A bordélyrendszertől nem kell félteni a közerkölcsöket és a közbiztonság is hasznát láthatja tőle.

A mostan dúló csatákban nem csak fegyvereink fényes győzelme, diadala fog nemzeti hírünk értékére és dicsőségére válni, de emelni fogja nemzeti életünk európai színvonalát az is, ha az erkölcsök példájával minden nemzetnél mi, magyarok fogunk előljárni.

Vásároljuk

a vakok

készítményeit.

Glosszák.

Írja: **Odri Vilmos.**

I.

Nyári divat.

A divat kétszer válik nevetségessé: először, a mikor feljön s másodsor, amikor már lejár. Am álljunk meg néhány szóra a most divatosan járó hölgyeink divatos ruháinál és kezdjük így: Ha valami a mi nyíltan és feltűnően erkölcsbe ütközik, azt a rendőrihatóság a kihágási törvény értelmében szigorúan és irgalmatlanul ostromozza. A város utcáin, körutain s a forgalmas dunaparti korzón grasszálnak egyes hölgye, a kik a divatnak olyan rajongó követői, hogy azt sem tekintik, vajjon az egýezik-e az erkölcsiérzékkel vagy a jó izléssel? Hiszen, ha már ma megengedhető a crepp de chin szövethől készült ruha viselete, akkor holnap már szabad lesz egyszerűen csak fügefalevéllel takarva, különben meztelenül megjelelni a nyilvánosság forgalmas helyein. Most már nagy különbség nem volna a mai divatos crepp de chin ruha és a fügefalevél között. A crepp de chin ruhán keresztül a nő legdiszkrétebb és szemérmes részeit látják meg elég élénken szemeink. A crepp de chin ruha semmit sem takar, hanem mindent mutat. És mindez az utcán, a körutakon s a korzón. Merem hinni, hogy voltak már a rendőrihatóságoknak olyan közegei, a kik valamely éjjeli mulatóház tulajdonosát megróttak vagy kellemetlen helyzetbe sodortak olyan nála alkalmazott leány miatt, csupán azért, mert ruházatával „kihívóan, feltűnő“ volt s annak viselete erkölcsileg teljesen kifogás alá esett. Hát igen, ezt merem hinni a nélkül, hogy ezen hittemmel túlzásba esnék. Ma komoly időket élünk s így szükséges, hogy az időhöz méltóan éljünk. Ha a rendőrihatóságok az éjjeli mulatóhelyeken a legkisebb szálkát észreveszik, abból rögtön kázust csinálnak, éppen ezért vegyék észre azt a hatalmasan feltűnő gerendát is, a minek máskülönben crepp de chin ruha az elnevezése.

II.

A kerítőnő.

A napiesemények sorozatában leggyakrabban látom meg az Élet produktumát. Följegyzésre méltónak találok itt a következőket: A Kolozsvári Hirlap 175-ik számában írják „Egy szállásadónő üze-
mei“ címen: A Kötő utca 1. számu házban lakik Kaján Józsefné, Pál Mária, a ki a lakásán állásnélküli cselédeknek szokott állást adni, amikor pedig a leányoknak elfogy a pénze, kidobással és megveréssel való fenyegetésekkel az utcára kergeti ki, hogy áruba bocsássák magukat, a maiért azután Kajánét illetik a lefizetett pénzösszegek. Az ügyészség vádja szerint Kajánné több 16—18 éves leányt juttatott férfiak kezére és döntött a romlásba. A kerítés tiltott, de jövedelmező mesterségével üzletszerűen foglalkozott.

Ebből azt hiszem elég ennyi. Tehát, az ügyészség vádja szerint több 16—18 éves leányt juttatott a férfiak kezére. Tudvalévő, hogy ez nem az első, de az utolsó eset sem. Azonban, csupán a jellemzés okáért jegyzem meg, hogy a kerítést azok gyakorolják, a kiknek iparjogi felelősségük nincsen s annak következményeivel nem kell számolniok. Feltétlenül adalék ez ahhoz a tömör anyaghoz, mely természetesen az éjjeli mulatóhely tulajdonosainak érdekeire vall. A törvény szavainak értelmében, például az is kerítés, ha valamelyik leány az egyik nyilvános házból egy másik nyilvános házba helyezteti magát, de magánjogi okok kényszere alatt mégis elkisérik. Tehát disztinváljunk! A kíséző ilyenformán nem lehet kerítő s e szerint idején való volna már ezt a hézagos törvényt is módosítani.

III.

Nótorius titkos prostituált.

A Kiskunfélegyházán megjelenő Félegyházi Közlöny 30-ik számában a következőket írják: „Kéjtelgésért elítélt asszony. Dinnyés Mária, ki már többször elítéltetett kéjtelgés miatt, a kihágási bíróság 20 napi elzárásra ítélte el, mely ítéletbe a vádlottnő belenyugodott és büntetését rögtön megkezdte.“

Bizonyos, hogy a nótorius titkos prostituált meglegedetten nyugodott meg az enyhe ítéletben, hiszen elrettentő példával nem jártak el vele szemben s a kiszabadulása után csaknem természetes, hogy megmarad továbbra is a megrögzött, titkos prostitúció útján.

IV.

Orosz foglyok találkahelye.

Ugyancsak a Félégyházi Közlöny 30-ik számában írják: „Mint megbízható forrásból értesültünk, az orosz foglyoknak a kisszegedi utban egy tanyán van a hadimenyecskékkel találkozójuk. Ott mulatnak a hadifoglyok s szórakoztatják a hadimenyecskéket s van dinom-dánom, lakodalom stb. A kapitány ur figyelmébe ajánljuk ezen mulatóhelyet.“

Tehát így szószerint közlik a nevezett vidéki lapban a ma már nem annyira szokatlan hirt. Im-már az ilyen alkalmi találkahelyek az iparjogilag engedélyezett nyilvános házak jellegét öltötték magukra s életképességük persze csak addig biztos, a míg valahogyan titokzatosságukról lehull a lepel. Világosságot, több világosságot kell vetíteni az ilyen romlott erkölcsi világba, különösen ma, a mikor tudós orvosaink a közegészségügy terén napirenden tartják az olyan rendkívül időszerű kérdést: Miképpen védekezünk a nemibetegségek ellen?

V.

Másfélévi börtön és 1200 korona.

Nagy Köteles Lujza sem tartotta rossz üzletnek a lélekkutárkodással való foglalkozást. Budapesten a Hajós utca 30. számú házban bérelt lakásában találkozó helyiséget rendezett be. Leginkább fiatal hivatalnoknőkre vetette ki hálóját, a kiket azzal a biztatással, hogy nála munkanélkül, könnyűszerrel sok pénzt kereshetnek, rábeszélte, hogy feljárjanak a lakásába. A rendőrség névtelen feljelentés folytán figyelni kezdte ezeket az üzelmeket s le tartóztatta Nagy Köteles Lujzát. A büntető törvényszék az asszonyt másfélévi börtönre és 2400 korona pénzbüntetésre ítélte. A tábla helybenhagyta ezt az ítéletet. A Kuria szüneti tanácsa szintén helybenhagyta az alsóbb bíróságok ítéletét.

Nagy Köteles Lujzának a másfélév alatt a börtönben elég ideje lesz elmélkedni a fölött, hogy lelketlen üzelmével mennyit vétett a közegészség és közerkölesség ellen. Ám a többi, a sok Nagy Köteles Lujzák mikor szállnak magukba és mikor szabadulnak fel ama rettentő gondolat alól mely őket vezet s mely által másokat vezetnek a testet és lelket romlásba döntő fertőbe.

VI.

Másfélév és 800 korona.

A fentivel egyező bünesetet tárgyalta a budapesti törvényszék. A törvényszék Golovics Vilmát a Nemzeti Park jegyszédőnőjét bünyösnek mondotta ki kétrendbeli üzletszerű kerítés büntetésében és másfélévi börtönre és 800 korona pénzbüntetésre ítélte.

A kerítés is üzletág és magától érthető, hogy a ki azzal foglalkozik az bünbenjáró foglalkozást üz. Ma már annyira elszaporodtak a kerítők, hogy üzelmek valósággal iparszerű üzletággá fejlődött ki. A kerítők céljaiknak megfelelően berendezett lakást tartanak fenn, a hol a bünöknek miazmáit növelik s a titkos prostitúciónak biztosnak vélt helyet szánnak.

A prostitúció, mint olyan sok tekintetben megoldásra váró kérdésében különös figyelmet kell fordítani a titkos prostitúcióra is, hogy a megoldások által ellene orvoslatokkal lehessen birmi. Az erkölcsöknek és a közegészségnek rákfenéje a titkos prostitúció, sőt általa téves felfogások uralkodnak a közéletben, a mi eléggé kellemetlen hatással van sokszor a bordélyrendszerre is. Ebből pedig azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a prostitúció kérdése még nincsen megoldva, pedig már régen szükséges a megoldása.

Bandi meséi.

Irja: **Idakras!**

ZSUSKA . . .

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer az északi fronton egy nyomorult kis falu. Annyira nyomorult sárfészek volt, hogy csak az a néhány háznak csufolt kalyiba bolondította magát azzal, hogy falunak titulálta.

Mi a falu aljában pihentünk már ki hogy pihent, részemről be köszáltam a faluba, a harmadik háznál megállapodtam. Bekocogtam, elég büzös vityiló volt, de a „fehér személy“ no, erről lehet csevegni: erős fiatal polyák menyecske volt, villogó szemek rám tapadtak, gagyogott valamit.

No hogy aztán diskuráljunk is egy kicsit megkérdeztem:

— „Nyemá mleka?“

— Imám! volt a válasz, s indult is már a kamrába, hogy adjon egy kis tejet.

Mikor beértünk a kamrába, szélesre huzta a kis piros száját úgy vigyorgott reám, hogy végigsimogattam a rövid szaknyáját, azzal lehajolt, hogy a markába nyomott koronáért egy kis tejet adjon. De én is utánna nyultam a tejnek amiért ő nem haragudott meg, sőt átfogott erős vastag karjaival s valami hatalmasat cuppantott a számra. Mikor aztán a tejjel jóllakva elhagytam a házat még akkor is vigyorogva integetett utánnam.

MARKA . . .

Ez a Marka már itthon felsőmagyarországon lakott, mikor a kárpáti nagy harcok voltak egy felsőmagyarországi kis tót faluba szállásoltak el bennünket. Én harmad magammal egy soktagu család egyetlen szobájába kerültem.

Igen jól éreztük magunkat a büzös melegbe. A gazda s a háznép jókor elment munkába, otthon csak a fiatal menyecske maradt egy fél éves aprósággal. Gömbölyü kicsi nő volt, ragyogó fekete szemekkel, egész nap dalolt, mikor eljött az este az anyósa befektette a fal mellé, az anyós megkivül feküdt, hogy biztosítsa a menyecskét. Aztán ez így ment vagy két nap, a harmadik napon a közeli városba vásár volt, az egész háznép elment, még társaink is bementek velük kecsin, hogy egy kicsit szét nézzenek a városkában. Így otthon én maradtam csak meg a fiatal asszony a kicsi gyerekekkel.

Alig hogy elmentek, a menyecske mosáshoz fogott, igen csinos volt térdig alig érő szaknyájában amint ingujra vetkőzve mosott. Dél felé kész volt munkájával, akkor oda fordult hozzám, hogy menjek kissé ki mert meg akar mosakodni, én persze nem mentem, hanem elfordultam s biztatta csak mosdjon. A menyecske neki is fogott, leoldotta a szaknyáját, aztán belépett a dézsába meleg vízbe akkor oda kiáltott ne hogy oda merjek most nézni, hát csak természetes ha épen azért is oda néztem, majdnem combig kivillant a fehér lába, nevetve sikoltotta el magát . . . oda mentem hozzája átkaroltam, nem hogy ellenkezett volna . . . sőt! Kiemeltem a dézsából . . .

Ebben a percben a kisgyerek elsírta magát az asszony felugrott, s elkezdte altatni, vagy egy jó óráig altatgatta mig sikerült elaltatni amikor is aztán én fogtam hozzá, hogy a kis menyecskét elaltassam, s ez teljesen sikerült is.

HIREK.

KÉRELEM! Felkérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek saját érdekükben odahatni, hogy madámjaik és gazdasszonyaik előfizetőink sorába lépjenek, mert csak így lehetünk abban a helyzetben, hogy állandóan madámokkal s gazdasszonyokkal láthassuk el előfizetőinket, mivel mi csak előfizetőket helyezünk el előfizetőinkhez, természetesen — ingyen.

— **A nemibajok gyógyítása.** A venereás betegségek leküzdésére Kassán, a városi főorvos, Nagy Géza dr. intézkedéseit már meg is tette úgy, hogy a szegénysorsu nemibetegek részére minden hétköznap ingyenes rendelő óra van s a megjelenő szegénysorsu nemibetegek ingyenes orvosi kezelésben részesülnek. Nagy Géza dr. főorvost ez intézkedés megtételére az a tapasztalat vezette, hogy a venereás betegségeknek jóformán a melegágya az, hogy a szegény betegek gyógykezelési alkalom hiányában betegségüket elhanyagolják és fokozzák a venereás betegségek veszedelmét, terjeszkedési lehetőségét.

— **Razzia Kolozsváron.** A kolozsvári rendőrség a zugszállodákkal látogatta meg a venereás betegségek terjesztésének megakadályozására irányuló törekvése céljából. Ennek eredményeképpen öt nőt szőlítettak igazolásra akiket részben rögtön előállítottak, részben jelentkezésre utasítottak az egészségügyi vizsgálat végett.

— **A jeles pedagógus.** A székesfehérvári törvényszék Tegyei József ötvenhároméves mányi tanító felett ítélkezett, a kit az ügyészség kilenc rendbeli szeméremelleni büntéssel vádolt. A zárt tárgyaláson a súlyos vád beigazolódott és a törvényszék Tegyei Józsefet három évi fegyházra és öt évi hivatalvesztésre ítélte.

— **Letartóztatott kerítő.** A budapesti rendőri sajtóiroda adta ki a következő jelentést. A rendőrség kerítés büntettéért letartóztatta Weisz Lipót 41 éves ügynököt, aki 16—17 éves leányokkal közös,

háztartásba lépett és azután nyilvános házuknak közvetítette őket. Eddig három esetet bizonyítottak rá. A rendőrség átkísértette az ügyészség fogházába.

— **Éjjeli látogatás.** Ha a kéjnő nem lop, akkor meglopják a kéjnőt. Ez persze, a bizonytalan, kétes hírű nőkről szól. Most a kétes hírű nő a kárvallott, a mennyiben őt lopták meg s a rendőrség ügyes nyomozásának köszönheti, hogy tulajdonát képező ékszerei megkerültek. Kassán, a Virág utca 52. sz. alatti Fábrián Mária nevű leány lakására éjjel betért

A vendégek eltávozása után a leány észrevette, hogy a ruhaszekrényéből eltűntek az ékszerei és zálogcédulái. A leány a rendőrségen jelentést tett.

Házassági ajánlat.

Almer János ur, brassói kartársunk, egykori egyesületi alelnökünk és lapunknak egy ideig volt felelős szerkesztője a következő házassági ajánlatának közzétételére kért fel bennünket:

Háztartásom és üzletem, valamint a még zsenge korban lévő két gyermekem neveltetésének érdeke és célja hozza magával, hogy azt az úrt, mely nőnek hosszas betegség után az elmúlt télen bekövetkezett elhunytá okozott, egy oly hitvessel töltsen be, a ki hűséges, családi és háztartási érzékkel bír, gyermekeimnek pedig a korán elvesztett anyát pótolni hajlandó, szóval nőül vennék egy kellemes külsővel és modorral valamint hozománnyal bíró gyermektelen özvegyet, vagy középkorú leányt.

Személyemre tájékozásul szolgáljon, hogy 54 éves, római katolikus vallású vagyok, jelentékeny forgalmu, évek óta ismert üzlettel és magánvagyonnal bírok, s így teljesen rendezett jó anyagi viszonyok között lévén, módomban áll leendő nőm minden igényeinek megfelelni és neki egy gondtalan kellemes otthont nyújtani.

Az esetben, ha a jelen ajánlatomra reflektáló

hölgy hozományára való figyelemmel is tán éjjeli üzletem felhagyását kívánná, úgy kijelentem, hogy erre is hajlandó vagyok.

Csakis teljes névvel, a személyi viszonyok közlésével és arcképpel ellátott komoly ajánlatokat vehetek figyelembe, és ezekre nézve az illető hölgyet vagy megbízottját a legteljesebb diszkréciomról, mint lovagias kötelességemről biztosíthatom, és kérem azt közvetlenül alábbi címemre, még pedig legkésőbb folyó évi október hó közepéig eljuttatni.

Tévedések kikerülése végett megjegyzem, hogy nem vagyok azonos azzal az 56 éves üzletlajdonossal, a kinek nősülési hirdetése az „Értesítő”-ben már több hó óta megjelenik, mert jelen ajánlatom az első, a mit ez uton tettem.

Almer János,

Brassó, Katonakórház-utca 12. szám.

Eladó

egy elősmert elsőrendű

éjjeli mulató

házzal együtt 50.000 K.-ért.

Az üzlet jelenlegi tulajdonosa egynegyed évszázad óta vezet és most nyugalomba vonul. A városban nagy katonai állomány van most és békében. Felvilágosítást ad a szerkesztőség.

Kinek eladó üzlete van irjon részletes ajánlatot a kiadóhivatalnak

Szalon kosztümöket

utcai séta kosztümöket, pongyolákat
és bluzokat legelőnyösebben szállít

RUSZNYÁK

divatáru cég

BUDAPEST, VII., Király-utca 12. sz

Telefon 102-99.

Legujabb divatlapot a cég kívánatra
ingyen küld.

Nyomatott az Arad és Vidéke könyvnyomdájában Aradon, Deák Ferenc-utca 8. sz.

NŐSÜLNI

óhajt 56 éves üzlettulajdonos egy 40—45 éves komoly, szorgalmas keresztény asszonnyal. Ajánlatok díszkrét közvetít az „Értesítő” kiadóhivatala.

Dijmentesen küld

*madámot,
gazdaasszonyt*

az „ÉRTESITŐ” szerkesztősége: Arad
Damjanich-utca 12. szám.

Ma mikor az egész világ visszhangzik a magyarság diadalától, ma, mikor anépek milliói állanak szemben egymással,

ALIG VAN OLYAN CSALÁD,

melynek a harctéren ne volna valakije, akilhez kedves emlékek, szent kötelékek fűződnek

A HITVES FÉRJEÉRT,

a szülő gyermekeért, a testvér testvérért aggódik. De keressük az emlékezés szálaít a barátságban rokonságban is. És ki ne áldozna szívesen arra a célra, hogy azok, akik a harctéren vannak, itthon a családi körben méltó emlékekkel legyenek megörökítve?

Ezt a célt szolgálja a

„DIADAL”

első magyar fényképnagyító- és arcképfestészeti műintézet.

Budapest, VIII., Rákóczi-ut 71.

ahol bármely beküldött fénykép után élethű fényképnagyítások színezve és krétarajzban készülnek.

ÉLETHŰ FÉNYKÉPNAGYÍTÁS.

Élő nagyságban mellkép ára — — — 10 korona.
Ugyanaz olajszínezésben ára — — — 15 korona.

Életrü kivitelért és jó minőségért szavatolunk

Kérjük a rendelő közönséget a címre jól ügyelni és becses megbízásait a legnagyobb bizalommal hozzánk juttatni. Csoportfényképekről is lehet egyes személyt elkülönítve csinálni.